

Farní list

SUŠICE, PETROVICE, SVOJŠICE, KOLINEC, MLÁZOVY, RABÍ, BUDĚTICE, HŮRKA, MOUŘENEC
DLOUHÁ VES, KAŠPERSKÉ HORY, HARTMANICE, REJŠTEJN, SRNÍ, PRAŠILY, DOBRÁ VODA,

2. NEDĚLE POSTNÍ
20. 3. 2011

č.1/2011 (91)

MILÍ PŘÁTELÉ,

při Vigílii vzkříšení po svěcení vody uslyšíme jak kněz pronese tato slova: *My všichni máme účast na Kristově vítězství nad smrtí, neboť křtem jsme byli spolu s Kristem pohřbeni, abychom s Kristem vstali k novému životu. Proto nyní vykonejme to, nač jsme se čtyřicet dní připravovali a obnovme své křestní vyznání zřekněme se ducha zla a vyznejme víru v Krista Ježíše, zřekněme se hříchu a slibme, že chceme sloužit Bohu v jeho svaté církvi. Zde tedy zazní, v čem spočívá naše svatopostní úsilí - v obnově svého křestního vyznání. Často se mluví o postní době, jako o cvičení se v sebeovládání a odříkání. To rozhodně není špatné, zvláště v současné konzumní době plné falešných reklam na „plnohodnotný život“.*

Ale jen cvičení se v sebeovládání smyslem postní doby není! Jde o mnohem více: o obnovu vztahu k Bohu, (který byl vyjádřen a stvrzen při našem křtu); jde o obnovu lásky k Bohu. Již dlouhou dobu před Kristem Bůh zjevuje, co od svých vyvolených očekává: *Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou* (Dt 6,5). V lásce k Bohu totiž spočívá plnost štěstí člověka. Bůh nám vždy zjevuje to, co je pro nás dobré. Přiznejme si, že sami ze sebe nejsme lásky k Bohu schopni. Nejprve potřebujeme zakusit jeho lásku k nám a pak jsme schopni ho milovat a odříkat se toho, co nás od něho vzdaluje. Tedy to, co může měnit trvale náš život (a o to nám nejen v postní době jde), je osobní zkušenost s Bohem.

Přeji všem, aby v této době – milosti plné době – dělali nové zkušenosti s milujícím Bohem

P. Jan L.

SLOVO NAŠEHO BISKUPA K POSTNÍ DOBĚ

(Určeno sice hlavně kněžím, ale k užítku všem. Zdroj: ACEBB 3/2011)

Drazí bratři,

9. března na Popeleční středu vstoupíme do svatopostní doby a letos ji chceme prožít v duchu katechumenátu jako první etapu přípravy 1150. jubilea příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Moravu. Nechme se oslovit a uchvátit slovy sv. Pavla v listu Římanům: *„My všichni, kteří jsme byli pokřtěni v Kristu Ježíši, v jeho smrti jsme byli pokřtěni. Byli jsme tedy spolu s ním pohřbeni křtem ve smrti, abychom tak – jako Kristus byl Otcovou slávou vzkříšen z mrtvých – i my vedli nový život.“* (Řím 6,4-5)

Znovu pochopme „křest“ jako „ponoření“ (βαπτίζω – baptizein) a připojme i slova Jana Křtitele *„Já vás křtím vodou, ale mezi vámi stojí Ten, kterého vy neznáte“*... Ten křtí Duchem, tj. ponořuje.

Vyjedme na hlubinu křesťanství a ponořme se do hlubin Boží lásky, Božího milosrdenství a Boží velikosti, do Boží moudrosti, do Boží moci. Vezměme sebou na ten lov své farnosti. Otec kardinál Tomášek měl heslo: „Laxabo rete“ rozuměj: *„Na tvé slovo rozprostřu síť“* (Lk 5,5). Svatý Řehoř Naziánský píše o Basilu Velikém a sobě: *„Každý člověk má své vlastní příjmení, které buď dostal po rodičích, nebo si je sám vydobyl a získal vlastním úsilím a prací; pro nás bylo něčím velikým to, že jsme křesťané a tak být nazýván křesťanem jsme považovali za vznešený titul.“*

Být křesťanem, být pokřtěný, věřit, žít s církví – žít s pokřtěnými, nořit se do Boží náruče, do úžasných dějin, žít náročnou přítomností a nechávat se strhávat do budoucnosti: *„Přijď, Pane Ježíši!“*

Ze srdce vám žehnám.

+ Váš bratr biskup Jiří

Ke svátosti smíření mnohdy přicházíme s různými obavami a někdy až strachem. Mnohé z těchto obav může být pouhé pokušení, nebo nechuť dělat něco nepříjemného (přiznat chybu před druhým apod.). Někdo má také obavy, aby kněze zbytečně nezatížil svými těžkými hříchy a snad ho tím nepohoršil. Domnívám se, že je to všechno nesmysl. Bůh má přece radost z toho, že k němu přichází hříšník, který se chce obrátit. Tak má radost jistě i každý kněz, který může být svědkem jak odpouštějící Boží milosti, tak i nádherné a

radostné události očištění hříšníka, který se nyní již může svobodně rozhodnout konat dobro a již není svazován nutností hřešit. Možná by měla po každé svátosti smíření být uspořádána velická, slavnostní hostina, protože ten, který byl duchovně mrtvý je vzkříšen. Ve svátosti smíření na nás čeká Ježíš s otevřenou náručí a na jeho tváři není žádná přísnost, nebo něco takového, ale štěstí a radost, že k němu přicházíme, aby nás mohl uzdravit, aby mohl v nás odsoudit hřích a nás samotné přitisknout na své srdce. Ve svátosti smíření tedy navazujeme společenství s Ježíšem, s naším Otcem a vytváříme místo v naší duši, aby v ní mohl znovu působit Duch svatý. Kdyby lidé tušili co všechno ve svátosti smíření dostáváme, ani by se jim asi ze zpovědnice nechtělo.

P. Jenda

JAK SE ZPOVÍDAT

Je faktem, že naše zpovědi jsou málo časté a ještě se zpovídáme špatně. To není jen kritika naší farnosti, ale v celé Evropě se již nějaký čas mluví o krizi svátosti smíření. Jedním z činitelů takovéto krize může být pouhopouhá neznalost. Mnohdy ani nevíme, jaké má tato svátost části. Postup a pořadí úkonů ve svátosti smíření máme v červeném Kancionálu od strany 65. Velmi naléhavě doporučuji, vzít si doma nebo v kostele před, nebo i po svátosti smíření tuto knihu, která není jen pouhým zpěvníkem a čas od času si pročitat první část této naší příručky ve které nenajdeme noty, ale „život z víry“.

Svátost smíření má tedy tyto části:

(Čerpal jsem z jiných zdrojů než je kancionál - abyste si to mohli sami přečíst ☺)

1. Sebepoznání (zpytování svědomí). Člověk se zamýšlí nad svými činy a hodnotí je z hlediska Božího zákona. V praxi je možné použít tzv. "zrcadla svědomí", obsaženého ve vhodné příručce (např. kancionál str. 69).

2. Lítost a předsevzetí. Bez lítosti není odpuštění. Je důležité vědět, že to není věc citu a nemusí vést k slzám. Lítost znamená nejen poznat, že jsme něco udělali špatně, ale tuto špatnost uznat a distancovat se od ní. Tím začíná proces, kterému říkáme *obrácení*. Neoddělitelnou součástí takové lítosti je *předsevzetí nehřešit* a případnou zaviněnou škodu *napravit*. Lítost, tedy vnitřní rozchod se zlem, je pro překonání hříchů tak rozhodující, že při dokonalé lítosti (motivované láskou k Bohu) Bůh odpouští ihned, jakmile se po hříchu k němu obrátíme, i když nám pak zůstává povinnost podrobit svůj hřích „soudu“ zpovědníka. (Pozor! Odsouzen je hřích, nikoli hříšník.)

3. Vyznání. Aby měla smysl Kristova slova o "odpuštění" a "zadržení hříchů", je nutné, aby kněz, než udělí odpuštění, byl s lidskou vinou seznámen. Pro praxi je třeba vědět, že úmyslné zamlčení smrtelného hříchu má za následek neúčinnost svátosti smíření. A že u smrtelných hříchů je třeba uvést i počet a závažné okolnosti. Je rozdíl, provinil-li se někdo jednou, nebo proviňuje-li se stále. (*Smrtelný hřích je zcela vědomé a zcela dobrovolné přestoupení Božího řádu v závažné záležitosti.*) Lehké hříchy není nutné vyznávat, protože se nám odpouštějí i mimo svátost smíření, např. modlitbou, četbou a rozjímáním Písma, přijetím eucharistie apod. Pro duchovní růst je však vyznání i lehkých hříchů, případně i rozhovor o osobních problémech, velmi důležité.

4. Kající skutek (dostiučinění, uložení pokání). Abychom si uvědomili, že hřích není jen tak něco bezvýznamného, ukládá zpovědník vykonání nějakého dobrého činu, nebo skutku sebezáporu. (Kristus svou smrtí dal dostiučinění za naše hříchy a my máme účast na této milosti, ale když náš Pán za nás udělal vše, chceme i my projevit alespoň malou ochotu, dobrou vůli jednat jako náš Spasitel)

5. Rozhřešení. Je to výslovné prominutí hříchů, které kněz pronáší jménem Kristovým.

P. Jenda, Zdroj: <http://www.katolik.cz/texty/vira/k33.asp>

Nejen rodiče dětí školou povinných, ale i my všichni, kdo sledujeme TV a čteme KT, zpozorovali jsme diskuse na téma: Sexuální výchova na základních školách. Co všechno tato výchova obnáší? Jelikož žijeme v ateistickém státě, jak školní výuka včetně sexuální výchovy je vedena tak, jakoby člověk byl pánem svého života a podléhal jen zákonům stanovených parlamentem. My křesťané, ale podléháme především zákonům Božím, které nám vložil Bůh do srdce (přirozený Boží zákon) a ty, které nám zjevil

v Písmu svatém (pozitivní Boží zákon). Nikomu z nás nemusím připomínat, že to co nám Bůh v Bibli zjevuje je pro naše dobro a dobro našich bližních. Sexualita je Boží dar člověku, ale člověk po dědičném hříchu nedovede ani s těmito dary dobře nakládat sám od sebe, aniž by je zneužíval, nebo neubližoval sobě či bližním.

Jak si tedy poradíme se sexuální výchovou dětí? Především tak, že informace na toto téma nenecháme jen na ateistické škole, která může svým pojetím sexuality spíše dětem ublížit, nepomoci. A dále, toto téma není možné využití křesťanské nauky, obsažené zvláště v Katechismu. Jednoduše řečeno: Není možné mluvit o výchově bez desatera a o sexuální výchově bez šestého přikázání „nesesmilníš“.

Těmto tématům se budeme věnovat ještě v dalších číslech FL. Prozatím uvádíme alespoň seznam literatury, která může více objasnit téma sexuální výchovy a zacházení s naší sexualitou vůbec.

P. Jan L.

LITERATURA O SEXUÁLNÍ VÝCHOVĚ

Výchova ke správné sexualitě je dána do rukou rodičů. Není to v možnostech ani škol, ani náboženské výuky, ani kněží, ani televize, přátel, příbuzných, vůbec nikoho na světě. Základem dobrého přijetí a uchopení vlastní sexuality v nejširším smyslu slova je totiž jediné *vzájemná láska rodičů*. Přesto mohou být pro rodiče dobrou inspirací knihy, kterých vychází vychází poměrně velké množství v různé kvalitě. Několik jich nabízíme na faře ve farní knihovně, nebo i z „vlastních zásob“ k zapůjčení:

Józef Augustyn: Sexuální výchova v rodině a ve škole;

Józef Augustyn: Sexualita v našem životě;

Henri Joyeux: Mami, jak přijde dítě na svět?

(Sexuální výchova od 4 let);

Henri Joyeux: City, sexualita, AIDS (od 13 let);

Henri Joyeux: Jsme zamilovaní (sexuální výchova od 15 do 20 let);

Denis Sonet: Já tě snad přetrhu! (vyjadřuje se k některým problematickým otázkám výchovy v období puberty);

Odřich Pšenička: Sexuální výchova v rodině (to kdybyste chtěli něco opravdu odborného).

Pak by tu byla skupina knih inspirovaná úžasným fenoménem Teologie těla Jana Pavla II.:

Christopher West: Teologie těla pro začátečníky;

Christopher West: Dobrá zpráva o sexu a manželství;

Mary Healyová: Muži a ženy jsou z ráje;

Jean Vanier: Jako muž a ženu je stvořil

(Podněty pro vlastní uvažování a rozmyšlení o základech křesťanské antropologie předložené autorem s mnohaletou zkušeností s postiženými i zdravými lidmi).

Pro snoubence a o partnerství, přípravě na manželství, o mužství a ženství... je toho již spousta; tak alespoň zástupce této kategorie:

Marie Frydrychová: Malá škola lásky;

Denis Sonet: Miláčku netrap mě...;

Hugues Dollié: Ženy milujte své muže!

Knihy pro děti a mládež jsou dnes také v hojném počtu, takže je můžeme našim dětem pořídit. Právě proto je nutné je dobře prostudovat, než je dětem dáte, abyste nebyli zaskočeni, s čím na vás pak mohou přijít. Asi je skutečně lepší takováto literatura než výchova z časopisů typu Girl!:

Alex Meredith: Co se to se mnou děje? (pro holky);

Alex Frith: Co se to se mnou děje? (pro kluky);

Sylvia Schneiderová: Co by dívky/kluci měli vědět o lásce (ve dvou variantách: pro kluky a pro holky)

Miriam Stoppardová: Dospívajícím dívkám;

M.Aumont, W. Vertueux: Encyklopedie pro kluky.

P. Jenda

CHYSTÁ SE - V NAŠICH FARNOSTECH:

- **1.4. a 2.4.** od 14:00 pokračuje cyklus přednášek univerzity III. věku, na faře v Sušici
- **9.4.** od 14:00 postní duchovní obnova v děkanském kostele v Sušici
- **15.5.** při mši sv. v 8:45 - první svaté přijímání
- **11.6.** od 14:00 - svatodušní duchovní obnova v děkanském kostele v Sušici
- **18.6.** od 8:00 odjezd autobusů na národní pouť do Prachatic

Rímskokatolická farnost Sušice
Vás srdečně zve na

**POSTNÍ
DUCHOVNÍ OBNOVU**

na téma

**MODLITBA
V OBTÍŽÍCH
ŽIVOTA**

**v sobotu
9. dubna 2011**

**14.00 - 1. Setkání
16.00 - 2. Setkání
18.15 - Mše svatá**

**v děkanském kostele
sv. Václava v Sušici**

Obnovou bude provázet Mgr. Ing. P. Michal Němeček

O předstávkách přiložit k duchovnímu rozhovoru, přímělně modlitba a svátosti smíření.

**DIECÉZNÍ
SETKÁNÍ MLÁDEŽE** 15. – 16. dubna 2011 Prachatice

„V Kristu zapustte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry.“ (Kol 2,7)

PÁTEK	SOBOTA
16:00 Registrace (gymnaziální)	9:00 Katecheze otce biskupa (Národní úřad)
17:00 Možnost účasti na farní mši (kostel): Truchelné doprovází skupina Memento)	10:15 Tematické skupinky (gymnaziální)
18:30 Katecheze: Kátka Lachrmánová (Národní úřad)	11:30 Oběd
20:00 Koncert: Richard Čaraský & E.B.L.	13:00 Tematické skupinky
21:30 Alternativní programy (gymnaziální) (Módní, úroveň, národní duchovní rozhovory o svátosti smíření)	14:15 Společný program v kostele
veškeré z rukávníků zdarma	15:30 Mše svatá
	17:00 Předpokládaný závěr
	17:36 Odjezd vlaků směr Čáslavice

Tematické skupinky budou děleny dle věku (do 15 let, 15-18, 18+ a pracovní).

Falešné touhy
aneb náhražky v duchovním životě

09.00 - 16.00

chvály svátost smíření
přednášky přímělná modlitba
mše svatá
oběd i občerstvení
adorace

**Oblastní setkání
charismatické obnovy**
České Budějovice
Budova konventů v Českých Budějovicích
Přihlaste se do 3. dubna na adrese:
cbudějovice@chu.cz
Pro duben 2011 a 2012 připravujeme setkání s otcem a mší.
Cena: 100,- Kč

9. dubna 2011

Setkáním provede: **Mons. Michael Slavík Th.D.**

DÁLE DOPORUČUJEME:

- **9.4.** Oblastní setkání charismatické obnovy v Českých Budějovicích
- **15.-16.4.** Diecézní setkání mládeže v Prachaticích
- **20.-22.5.** Exercicie s P. Eliášem Vellou v Králíkách
- **17.-24. 7.** EnterCamp na Ktiši (další info na <http://www.entercamp.cz>)
- **11.-22.8.** Světové setkání mládeže v Madridu viz <http://madrid2011.signalny.cz>

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice
tel. 376 523 368, <http://www.sumavanet.cz/farnostsusice>